

lighed ved at give Afkald paa kommunale Skatter, naar man derved kan slippe for at faae flere kommunale Bølgere. Imidlertid skal jeg forlade dette Punkt, da den Sag, som her foreligger, jo er en anden. Jeg mener, at man maa komme til at indrømme Fritagelsen ogsaa for de kommunale Skatter i Kjøbenhavn, og naar man gjør det, tror jeg, at Kommunalbestyrelsen vel vil vide paa en bedre Maade, end det maaske ellers vilde ske, at kontrollere, at den virkelig ogsaa faar de Bygningsafgifter, som den skal have, og at ikke flere slippe igjennem end de, som Loven virkelig vil have fritagne. Jeg vilde derfor ønske, at det Tidspunkt maatte være nær for Aanden, da vi maatte faae denne Fritagelse ogsaa med Hensyn til de kommunale Skatter i Kjøbenhavn. — Hvad i Øvrigt dette Lovforslag angaar, indvinner jeg, at vi maa anerkende, at det er indbragt af den høitærede Finantsminister, og det skulde undre mig, om han fra mange Sider skulde høre nogen Indvending i saa Henseende. Vi vare jo i forrige Samling enige om dette Lovforslag med Undtagelse af den Forandring, som den høitærede Finantsminister har gjort i det ifjor Vedtagne, men med Hensyn til hvilken han for et Dieblit siden tilspøiede, at han ikke vilde holde meget fast paa den, og jeg tror derfor, at vi kunne komme overens med ham om at forandre det Udtryk „Kommunalbestyrelsens Indstilling“; for Øvrigt mener jeg, at vi i alle Maader bør vedtage Lovforslaget saaledes, som det foreligger. — Det interesserede mig meget at høre en Udtalelse af et æret Medlem (Schjørring) angaaende de Skemata og Rubriker, som ved denne Leilighed ere forlangte udfyldte. Vi hørte for nogle Dage siden andre Medlemmers Befragelse over slige Skemaers Udførelse med Forlangende om Udfyldning af de kommunale Bestyrelser. Det synes imidlertid, som om disse Bemærkninger ikke alle Begne ere faldne i god Jord, men at man har set svært til, at saadanne Betragtninger ere fremkomne fra kommunal Side. Kommer der nu derimod lignende Befragelser fra Retsbetjentes Side, tvivler jeg ikke om, at de ville finde ganske anderledes Behov. (Modsigelse.) So, det er ganske rigtigt, jeg tror, at slige Betragtninger ville finde ganske anderledes Behov, naar de komme fra Retsbetjente, end naar de komme fra den kommunale Side. Jeg hørte ikke, at det ærede Medlem, der i Dag bragte denne Sag frem, understøttede de Anker, der under Finantslovens Behandling fremkom fra to ærede Talere med Hensyn til de kommunale Skemata og Rubriker, men jeg tror, at ligesaa unyttig som det ærede Medlem fandt Udførelsen af de Skemata, som han omtalte — dels paa Grund af deres Ufuldstændighed og dels paa Grund af flere af disse Punktets Uopdøvendighed — ligesaa unyttig vil man ogsaa, og med samme Høie, komme til at finde Udførelsen af de andre Skemata. Jeg tror paa For-

haand at turde sige, at disse, naar de indkomme, ville være ligesaa ufuldstændige og ligesaa unyttige, skjøndt de have kostet særdeles meget Arbejde, i hvilken Henseende jeg endnu skal bemærke, at det er et Spørgsmaal, om man uden Godtgjørelse kan forlange Udførelsen af saadanne Skemata fra en Side, men ikke fra en anden, skjøndt man her dog har Kontorholdsvedelag, hvilket man hist ikke har, og skjøndt man dog, naar man ikke selv kan udfylde de paagjældende Skemata, maa lade det gjøre ved Andre. — Naar jeg nu betragter Lovforslaget, er det selvfølgelig, at jeg ønsker det fremmet saa godt som muligt, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at man, naar der har været Tale om en Reform af Bygningsafgiften i det Hele taget, opfatter denne Sag urigtig, idet man nemlig tror, at den Lov, som her foreligger, er Begyndelsen til en Reform i Bygningsafgiften; det er slet ikke Tilfældet. Bygningsafgiftlovgivningen bliver staaende uforandret, ogsaa naar denne Lov udkommer; man siger kun, at de mindst ydende Leiligheder skulde være fritmen selve Lovgivningen med alle dens Principer, Grundsatninger og Enkeltheder lader man fremdeles blive staaende ved Magt; det foreliggende Lovforslag har slet Intet at gjøre med Bygningsafgiftens Natur og Væsen. Imidlertid maa vi komme til ogsaa at omdanne selve Bygningsafgiften, og det var derom, jeg ønskede at udtale et Par alvorlige Ord. Det kan virkelig ikke gaa, saaledes at skyde en Reform af Bygningsafgiften fra sig. Den trænger sig, ikke blot for Landets Bedkommende, men ogsaa — og særlig, tør jeg sige — for Kjøbstædernes Bedkommende, saa stærkt paa, at man ikke kan slippe bort derfra ved at sige, at de Cirkulærer, man har udsendt, have mødt Modstand og ere blevne besvarede paa forskellig Maade. De Cirkulærer, der med Hensyn til Bygningsafgiften ere blevne udsendte, og som den høitagtede forrige Finantsminister ifjor var saa god at meddele Udvalget, vidste Enhver af os forud vilde finde Modstand overalt; vi kunde paa Forhaand have sagt den høitagtede Minister, at Ingen vilde gaa ind derpaa. Det er ikke ad den Veie, at denne Reform kan sættes igjennem, men en Reform maa det være. Vi maa jo huske paa, at Grundlaget for hele denne Skattelovgivning er 70 Aar gammel. Naar man vil tænke sig alle vore Forhold, som de nu ere, og som de vare for 70 Aar siden, hvorledes skulde da en Skattelov, som passede for hin Tid, kunne passe nu? Det vilde jo være en ren Umulighed, og naar dertil kommer, at vigtige Reforme i Næringslovgivningen og paa andre Omraader have stillet saa store Krav til Forandringer i denne Skattelov, samt man veed, at Administrationen har baaret sig fuldstændig kettet ad og er gaaet fuldstændig urigtig frem, har Alt dette maattet gjøre en Reform endnu mere paatvengende. Havde Administrationen taget Sagen paa en mere praktisk